

Монтаж облицювального каменю

Облицювальний камінь застосовують при облицюванні практично будь-якої поверхні - бетон, цегла, метал, дерево, гіпсокартон, пінопластові та інші аналогічні утеплювачі. Основа, на яку укладається декоративний камінь, незалежно від типу поверхні, має бути твердою, рівною, сухою, очищеною від бруду, пилу, жиру і залишків малярських покриттів з температурою поверхні не нижче +5 С і не вище +25 С. Від правильності підготовленої основи залежить якість монтажу плитки.

Підготовка стіни до укладання облицювального каменю.

Нанесення клейової мастики на стіну

Укладання облицювального каменю на стіну

Оформлення швів

Підготовка основи під укладку облицювального каменю

1. Пофарбована поверхня - видалити фарбу дротяною щіткою або за допомогою піскоструминного апарату. Перевірити всю обштукатурену поверхню на порожнечі (особливо ретельно оглянути стару штукатурку, яка обсыпається). Заново оштукатурені місця і сильно структуровану поверхню старої штукатурки необхідно відшліфувати і очистити сухою щіткою, додатково промити водою, потім дати стіні добре висохнути. Якщо фарбу (шпаклівку) неможливо видалити, треба набити на стіну штукатурну сітку.

2. Бетонна стіна - повинна до облицювання простояти, як мінімум 6 місяців для остаточної усадки. Такі стіни вимагають обов'язкового очищення від висолів, цвілі.

3. Цегляна кладка з керамічної цегли - перед укладанням стіну необхідно очистити і зашпаклювати, щоб усунути нерівності між цеглинами. При товщині шару, що вирівнює, більше 2-х сантиметрів бажано набити на стіну, штукатурну металеву сітку (для обробки світлим каменем сітку бажано взяти оцинковану).

4. Металева поверхня очищається від іржі та інших забруднень.

5. Утеплювач (пінополістирол) - останнім часом величезна увага приділяється будівельним енергозберігаючим технологіям, до числа таких відноситься зовнішнє утеплення стін з наступною обробкою. Сучасний утеплювач пінополістирол закріплюється до стіни за допомогою спеціальних пластмасових дюбелів - «грибків» зі сталевим осердям з кроком 35-40 см. Цими ж дюбелями до пенополістиролу притискається штукатурна сітка. Вона оштукатурюється спеціальною штукатурною сумішшю для пінополістиролу.

6. Оштукатурена поверхня - перед укладанням каменю необхідно вирівняти стіни. Це роблять за допомогою штукатурення. При товщині вирівнюючого шару більше 2-х сантиметрів бажано набити настіну, штукатурну металеву сітку (для обробки світлою плиткою сітку бажано взяти оцинковану). Якщо на стіні є стара штукатурка, оцініть її стан і при необхідності видаліть. Дуже структуровану обштукатурену поверхню необхідно попередньо відшліфувати і очистити. Якщо структура штукатурки пориста, то її потрібно обробити ґрунтовкою глибокого проникнення. До роботи можна буде приступати через 2 години після висихання.

8. Гіпсокартонні листи - потрібно ретельно проґрунтувати.

9. Деревні плити - повинні бути жорстко закріплені, щоб уникнути можливості скручування, для монтажу потрібно використовувати високоеластичні і високоадгезивні клеї. Вітається закріплення армованої сітки.

10. Дерев'яна поверхня - при монтажі каменю на дерев'яну поверхню слід спочатку закріпити гідроізоляційний матеріал, щоб обергти дерево від гниття, а клей від руйнівної дії полісахаридів, що містяться в деревині. Паробар'єрну плівку закріплюють горизонтальними рядами, так щоб верхній шар в нахлест накривав нижній по 4 см. Вертикальні шари повинні лежати в нахлест 8 см. Після монтажу гідроізоляції на її поверхню закріплюють металеву сітку, захищену від корозії, або пластикову сітку. Після цього на сітку наносять штукатурку товщиною 1 см.

Перед початком роботи обов'язково перемішайте облицювальний камінь не менше ніж з 5 (а краще 10 коробок) і викладіть на землі майбутній малюнок кладки. Це дозволить полегшити рішення з вибором окремих елементів каменів, (за розмірами і кольором) в процесі роботи. При необхідності підігнати камені за розміром використовуйте шліфовальну машинку («болгарку») або плиткоріз з диском по каменю. Обов'язково зверніть увагу на те, щоб на зворотному боці облицювального каменю відсутнє «Цементне молочко» (тонкий пінистий шар товщиною 0,5 мм). У разі його наявності очистіть зворотний бік каменю жорсткою металевою щіткою.

Рекомендується перед початком укладання зволожити за допомогою малярського пензля поверхню, на яку буде встановлюватися облицювальний камінь і робочий бік самих плиток.

Укладання штучного каменю можна починати знизу нагору або згори вниз. У разі потрапляння клею на камінь рекомендуємо протерти злегка вологою ганчіркою. В якості клейового розчину використовуйте клей призначений для натурального і штучного каменю. Рекомендується наносити клейову суміш на поверхню, яку можна облицювати за 10-15 хвилин поки розчин зберігає високу клейову здатність. Розчин або клейова суміш наноситься на поверхню стіни за допомогою зубчастого шпателя.

Перед тим як приступати до монтажу каменю, потрібно перевірити правильність підготовленої заздалегідь поверхні. Розкласти на рівному місці 2-3 м² декоративного каменю для візуалізації малюнка і підбору елементів. Чергуйте короткі і довгі елементи. При використанні кутових елементів в першу чергу закріплюйте їх. Вони мають довгу і коротку сторону. Під час укладання кутових елементів рекомендується чергувати їх в протилежних напрямках.

На наступному етапі закріплюється верхній горизонтальний ряд елементів і декоративні елементи навколо віконних, дверних прорізів. Далі проводиться укладання решта поверхні.

Послідовність робіт з укладання штучного каменю.

1. Підготовлену поверхню ґрунтують рідким розчином клею.
2. Роблять розмітку по горизонталі, поділяючи загальну площу на робочі ділянки приблизно по 5 рядів плитки кожен.
3. Клей наносять на тильну сторону плитки. Гладким краєм шпателя рівномірно розподіліть клей, а потім зубчатою стороною надайте клею гребінчасту фактуру.
4. Рекомендується наносити клей не тільки на основу, а й на саму плитку, відразу ж приклеюючи її.
5. При облицюванні з розшивкою швів, щоб не забруднити вже встановлений матеріал, укладають елементи, просуваючись зверху вниз. При безшовній укладці - від низу до верху, притискаючи верхні ряди до нижніх.
6. Вібруючими рухами щільно вдавлюють плитку в клейову масу, починаючи з зовнішніх кутів.
7. Для досягнення найбільш природнього та естетичного зовнішнього вигляду кладки облицювальні елементи необхідно підганяти за розміром. Плитка легко пиляється.
8. Монтаж декоративного штучного каменю здійснюється як безшовним способом так і з розшивкою швів. Зверніть увагу, що б при безшовному способі торцеві з'єднання елементів, які монтуються були заповнені тонким шаром розчину. Цього можна домогтися, завдаючи на тильну поверхню каменю монтажний розчин з надлишком, що б він при установці видавлювався на їх краю. Розшивання швів це дуже відповідальний момент при монтажі каменю. При її здійсненні слід ретельно домагатися герметизації поверхні, щоб попередити потрапляння вологи під поверхню облицювання. Розшивку швів можна виконувати за допомогою шприца, пістолета або ж використовувати спеціальний мішок для заповнення швів розчином. Не намагайтесь обробляти шви відразу при їх заповненні. Потрібно щоб розчин для заповнення швів схопився. В іншому випадку розчин буде залишати брудні сліди на поверхні штучного каменю.
9. Жорсткою щіткою (не металевою), остаточно зачистити поверхню.

Згідно будівельним нормам фасадні оздоблювальні матеріали повинні бути покриті водовідштовхувальними гідрофобізуючими складовими, це зменшує водопоглинання, збільшує морозостійкість, підвищує ефективність теплозахисту, знижує сольові відкладення. Але разом з тим захисні рідини і лаки повинні бути газопроникні - це необхідно для комфортної атмосфери в приміщенні, а також впливає на довговічність клейового кріплення каменю до стіни. Для вирішення цих завдань успішно застосовується силіконовий гідрофобізатор. Таке покриття не руйнується від переміщень будинку, відштовхує воду, захищає від впливу сонячної радіації і кислотних дощів.

Особливо потрібен такий захист при температурних перепадах, запотівання та інших впливах, які можуть зіпсувати або забруднити облицювання. Обов'язково обробляйте облицювання в разі монтажу каменю в місцях, де він може піддаватися забрудненню або дії зовнішнього середовища.

Оброблена гідрофобізатором поверхня набуває більш глибокого кольору і легше очищається, що полегшує догляд за нею.